

AJUNTAMENTS CATALANS VERSUS AJUNTAMENTS ANGLESES. PUBLICITAT ACTIVA: LA MIDA IMPORTA A L'HORA D'APLICAR LA LLEI

Julio Bondia Mindan*

Resum

Transcorreguts uns anys des de la posada en marxa de la Llei de transparència, és moment de fer alguna comparativa amb altres països. Què millor que Anglaterra, país amb una llarga tradició de transparència i retiment de comptes? Des del primer moment ja és possible detectar una diferència important: a Anglaterra existeix una regulació específica per a les entitats locals. Tant en l'àmbit estatal com en el de la Generalitat s'acostuma a legislar sense tenir en compte els ajuntaments. El legislador, quan redacta i aprova una llei, acostuma a tenir present l'Administració de l'Estat o l'Administració de la Generalitat; mai no es planteja l'aplicació de les diferents normatives en l'àmbit local. Hem de ser realistes i tenir en compte que a Catalunya hi ha 947 municipis, dels quals solament 210 superen els 5.000 habitants i la resta (737) tenen una població inferior a 5.000 habitants. És evident que l'exigència en l'aplicació de la llei no pot ser la mateixa per a Barcelona que per a Arnes (459 habitants). Malgrat aquesta obvietat, l'articulat de la llei catalana en cap moment distingeix entre uns ajuntaments o uns altres. Al marge d'aquesta important diferència, les exigències d'ambdues normatives són bastant semblants i el nivell d'assoliment a casa nostra és molt satisfactori.

Paraules clau: transparència; publicitat activa; ajuntaments; informació pública.

CATALAN COUNCILS VERSUS ENGLISH COUNCILS. ACTIVE PUBLICITY: SIZE MATTERS WHEN IT COMES TO IMPLEMENTING THE LAW

Abstract

As it has been several years since the enactment of the Catalan Transparency Act, the time has come to make a comparison with other countries. And what better country than Britain, with its long tradition of transparency and accountability? A significant difference stands out immediately: England has specific regulations for local bodies, while both the Spanish and Catalan Governments tend to legislate without considering local councils. When laws are drafted and approved, legislators most often take in to account the State or Autonomous Governments while overlooking the application of regulations at the local level. We must be realistic and bear in mind that Catalonia has 947 municipalities of which only 210 have more than 5,000 inhabitants, while the rest (737) have populations of under 5,000. Clearly, the requirement for regulatory implementation cannot be the same for Barcelona as for Arnes, with a population of 459. Despite this obvious fact, the provisions of the Catalan act do not distinguish between different councils. Apart from this important difference, the requirements of both bodies of regulations are quite similar and the level of attainment in Catalonia is highly satisfactory.

Key words: transparency; active publicity; local councils; public information.

* Julio Bondia Mindan, cap de secció del Servei d'Organització i Qualitat de l'Ajuntament de Tarragona. Plaça de la Font, 1, 43003 Tarragona. jbondia@tarragona.cat.

Article rebut el 30.05.2019. Avaluació cega: 02.07.2019 i 06.07.2019. Data d'acceptació de la versió final: 13.08.2019.

Citació recomanada: Bondia Mindan, Julio. (2019). Ajuntaments catalans versus ajuntaments anglesos. Publicitat activa: la mida importa a l'hora d'aplicar la llei. *Revista Catalana de Dret Públic*, 59. 68-84. <https://doi.org/10.2436/rcdp.i59.2019.3323>.

Sumari

1 Introducció

2 Antecedents

2.1 Catalunya

2.2 Anglaterra

2.3 Comparativa

3 Regulació normativa actual

3.1 Catalunya

3.2 Anglaterra

3.3 Comparativa

4 Publicitat activa

4.1 Catalunya

4.2 Anglaterra

4.3 Comparativa

5 Avaluació

5.1 Catalunya

5.2 Anglaterra

5.3 Comparativa

6 Conclusió

Referències bibliogràfiques

ANNEX

1 Introducció

L'entrada en vigor de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, i de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, ha suposat un canvi important en la cultura de transparència de les administracions públiques. Es va passar d'una època en què —malgrat la regulació vigent en cada moment— les administracions no acabaven de ser transparents, a haver de fer pública la informació en poder de les administracions amb els límits previstos en ambdues lleis.

A casa nostra es va aprovar la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. L'obligació d'implementar les prescripcions derivades d'aquesta norma va suposar un nou repte i una càrrega de feina afegida.

La intenció d'aquest article és fer una comparativa de com es treballa la publicitat activa en els ajuntaments catalans i en els anglesos a partir de les normes que la regulen.

Del repàs d'ambdues normatives cal destacar un fet distintiu: Anglaterra preveu una normativa específica per a les administracions locals, cosa que la nostra regulació no té en compte.

Per portar a terme aquesta tasca s'ha dividit el treball en sis apartats i un annex. El primer és la introducció. En l'apartat segon es fa un repàs cronològic dels antecedents normatius. En el cas de Catalunya es comença amb la Constitució espanyola i s'acaba amb la Llei 19/2014, passant pels estatuts i les lleis municipals. En el cas d'Anglaterra, es fa un recorregut ràpid de les lleis on es parla de transparència fins a arribar a les vigents en aquest moment. En el tercer s'estableix quina és la regulació normativa actual tant a Anglaterra com a Catalunya. L'apartat quart repassa la publicitat activa i reflecteix els ítems que cal publicar, els criteris de publicació i la temporalitat. L'avaluació de l'acompliment de la norma s'analitza en l'apartat cinquè i, finalment, a l'apartat sisè es presenten les principals conclusions.

A manera de resum s'ha inclòs un quadre comparatiu dels ítems més importants i si s'apliquen a Catalunya i Anglaterra.

La sistemàtica dels capítols consisteix en una explicació diferenciada per a Catalunya i per a Anglaterra, i una comparativa entre les dues. En aquesta comparativa s'inclou un component d'opinió i crítica personal, ja que, malgrat el nivell assolit, tot és millorable.

2 Antecedents

L'apartat sobre Catalunya comença amb la Constitució espanyola i, en **ordre cronològic**,¹ es va repassant la legislació de l'Estat d'aplicació a casa nostra i la nostra pròpia.

L'apartat sobre Anglaterra comença amb una llei de 1958, es repassa l'evolució normativa fins a arribar a la *Freedom of Information Act 2000*, al *Local Government Transparency Code 2015* i al *Transparency Code for Small Authorities*.

2.1 Catalunya

L'article 23.1 de la Constitució espanyola reconeix el dret dels ciutadans a participar directament en els afers públics.

El 105.b diu que la llei regularà “l'accés dels ciutadans als arxius i registres administratius, excepte en allò que afecti la seguretat i defensa de l'Estat, l'esbrinament de delictes i la intimitat de les persones”.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya del 79 també recollia en el seu article 8.2 l'obligació dels poders públics de “facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política [...]”.

¹ A fi de revisar els antecedents de la normativa de transparència, s'ha considerat que el criteri més adient per desenvolupar el tema era l'ordre cronològic, encara que suposi barrejar la normativa estatal amb la catalana.

La Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local apuntava en l'article 69.1 que "les corporacions locals facilitaran la informació més àmplia sobre la seva activitat i la participació de tots els ciutadans en la vida local".

En l'article 70.3 es reconeix el dret dels ciutadans a "obtenir còpies i certificacions acreditatives dels acords de les corporacions locals i els seus antecedents, així com a consultar els arxius i registres".

Entre les modificacions a aquesta llei introduïdes per l'article 13 de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local hi ha la introducció de l'article 70 bis, que en l'apartat 3 insta els municipis a "impulsar la utilització interactiva de les tecnologies de la informació i la comunicació per facilitar la participació i la comunicació amb els veïns [...]".

Aquesta llei de bases, encara que tímidament, ja comença a plantejar la participació i l'accés de la ciutadania a la informació en poder de l'Administració.

La Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya, recollia en els articles 139-142 del títol XIV l'obligació de facilitar informació sobre la seva activitat i participació de tots els ciutadans en la vida local.

La Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, reconeixia en l'article 35.h el dret dels ciutadans a accedir als registres i arxius de les administracions públiques d'acord amb la llei. De la mateixa manera, l'article 37 atorgava als ciutadans el dret d'accés als registres i documents.

Aquests dos articles van ser modificats per la disposició final 1.1 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

El Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya recull l'esperit de la Llei 8/1987 en matèria d'informació i participació ciutadana.

L'article 154.1 dona per bo l'enunciat de l'anterior article 139.1 de la Llei 7/1987:

"Les corporacions locals han de facilitar la informació més àmplia sobre la seva activitat i la participació de tots els ciutadans en la vida local."

Els articles 155-157 fan referència, amb matisos, a la publicitat de les actuacions locals i a la participació ciutadana.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 dedica quatre articles i una disposició addicional a la participació i/o a la transparència.

L'article 4.2, igual que l'article 8.2 del derogat Estatut del 79, insta els poders públics de Catalunya a facilitar la participació de totes les persones en la vida política.

L'article 29 reconeix, entre d'altres, el dret a participar en els afers públics, en el procés d'elaboració de les lleis, i a dirigir peticions i plantejar queixes.

L'article 43 insta els poders públics a promoure la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques i a facilitar la participació i la representació ciutadanes.

Finalment, l'article 71 dedica el punt 4 a la transparència.

La Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics recull diferents aspectes sobre la transparència en l'Administració.

L'article 3.4 diu que una de les finalitats és "promoure la proximitat amb el ciutadà i la transparència administrativa [...]". L'apartat 6 parla de "simplificar els procediments administratius i proporcionar oportunitats de participació i major transparència, amb les degudes garanties legals".

En l'apartat k de l'article 4 es consideren principis de la llei el de "transparència i publicitat del procediment [...]".

Cal apuntar que entre els criteris de gestió electrònica que estableix, trobem “la previsió de mitjans i instruments de participació, transparència i informació” (art. 34.b).

Finalment, arribem a les dues lleis específiques de transparència. La Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

A més de les lleis a les quals s'ha fet referència en aquest capítol no s'ha d'oblidar que existeix, en temes de transparència i participació ciutadana, tot un corpus legislatiu sectorial que regula la publicitat en els seus àmbits: contractes, subvencions, medi ambient, urbanisme, pressupostos, activitats dels alts càrrecs, etc.

2.2 Anglaterra

Comencem per la *Public Records Act 1958*, que en l'article 5 ja parla de documents als quals hagi tingut accés el públic; la qual cosa vol dir que en aquella època ja estava permès l'accés del públic a certa documentació administrativa.

L'any 1972 es publica la *Local Government Act 1972*. L'article 100 fa esment de l'assistència del públic, inclosa la premsa, a les reunions dels comitès de les autoritats locals.² Igualment permet (art. 159.1) que davant d'un informe d'auditoria qualsevol persona interessada pugui inspeccionar els comptes, llibres, contractes, factures, etc. i fer-ne còpies. L'apartat 2 d'aquest article permet a “un elector” d'una àrea qüestionar els comptes de l'àrea a la qual pertany; i el 3 li permet comparèixer davant l'auditor i presentar objeccions.

L'article 228, obliga les autoritats a posar a disposició del públic³ les actes dels procediments perquè puguin ser revisades, copiades o demanar-ne un extracte, tot de manera gratuïta. Aquesta obligació afecta igualment la comptabilitat, els pagaments, els informes d'auditoria, etc. En l'apartat 7 es parla de l'obstrucció, establint una multa de fins a 20 £ a la persona que, estant en possessió de la informació, obstrueixi l'accés a la dita informació per part de qui tingui el dret d'accedir-hi.

Posteriorment, entra en vigor la *Local Government Planning and Land Act 1980* que hi dedica els articles 2-4. L'article 2.2 empodera el secretari d'estat de Comunitats i Governos Locals per publicar un codi sobre pràctiques recomanables a l'hora de publicar la informació.

L'article 97 de la *Local Government Act 2000* introdueix una modificació de la secció 100D de la *Local Government Act 1972* que permet l'accés del públic als antecedents dels informes i als informes mateixos, previs a una reunió del consistori.

L'any 2000 es publica la *Freedom of Information Act 2000*.

El resultat de l'empoderament al secretari d'estat de Comunitats i Governos Locals per a redactar un codi de pràctiques recomanables a l'hora de publicar la informació el trobem en *The Code of Recommended Practice for Local Authorities on Data Transparency*, publicat el 2011. Aquest Codi consta solament de 8 pàgines i fa un repàs molt breu del que s'hauria de publicar, sense entrar en detalls. És destacable que és específic per a governs locals, i que és d'aplicació **únicament**⁴ a Anglaterra.

Aquest va ser el primer codi publicat pel secretari d'estat. L'any 2013 i 2014 se'n van publicar d'altres molt més complets, fruit de les revisions a les quals es van sotmetre cadascun dels codis anteriors. El Codi de 2015, *Local Transparency Code 2015*, és l'últim publicat i el que està en vigor en el moment d'escriure aquest treball.

2.3 Comparativa

És evident que cada país té la seva pròpia evolució legislativa en qualsevol matèria, i més en el cas que ens ocupa, que és la transparència. Venim de dos contextos històrics diferents. Anglaterra té una llarga tradició democràtica i de retiment de comptes. Les primeres eleccions democràtiques que es van celebrar a Espanya,

² Aquest punt se cita més com a curiositat que com a fet significatiu.

³ La norma parla en tot moment d'electors, però ho podem traduir, també, per públic.

⁴ La negreta és de l'autor.

després de la dictadura, van ser el 15 de juny de 1977. Anglaterra porta un llarg camí recorregut, nosaltres no hem fet més que començar.

Malgrat les diferències, hi ha dos aspectes que caldria destacar. L'any 1958, a Anglaterra ja es parlava de l'accés de la ciutadania a documents públics. Les diferents normatives sobre transparència han anat evolucionant, arribant als codis on s'explica amb detall què, com i quan publicar.

Un altre aspecte diferencial és el fet que els governs locals tinguin un tractament especial dins de la normativa de transparència, fins i tot les autoritats més petites tenen un codi diferenciat.

A l'Estat i a Catalunya la transparència és molt més recent. Malgrat el que diu la Constitució, l'Estatut i les diferents lleis, incloses les sectorials, no ha estat fins al 2013 i al 2014 que hem tingut una llei de transparència pròpiament dita.

La Llei 19/2014, tot i la seva joventut, és una llei molt completa. En el moment de redactar aquest article, s'està treballant en l'elaboració d'un reglament d'aplicació de la Llei. Malauradament, d'aquest projecte de reglament solament és aplicable als ens locals el que determinen el capítol III del títol I i el capítol II del títol II.⁵

Cal afegir que s'està desenvolupant una tasca molt important per part de l'Administració Oberta de Catalunya i del Grup de Treball de Transparència⁶ que facilita en gran manera l'aplicació de la llei, als governs locals en general i als més petits en particular.⁷

Al marge d'aquests organismes que depenen de l'Administració també cal fer esment de dos organismes independents que ja fa molts anys que treballen per millorar la transparència a tots els nivells, mitjançant auditories, emetent informes, redactant recomanacions, etc. Aquests dos organismes són Transparency International España,⁸ afiliada a Transparency International,⁹ i Infoparticipa,¹⁰ que depèn de la Universitat Autònoma de Barcelona.

3 Regulació normativa actual

3.1 Catalunya

A Catalunya la norma que regula la transparència és la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Consta d'un preàmbul, 95 articles dividits en 9 títols, 9 disposicions addicionals, 1 disposició transitòria, 1 disposició derogatòria i 4 disposicions finals.

Amb posterioritat a l'entrada en vigor de la Llei, la Secretaria de Cooperació i Coordinació de les Administracions Públiques, dependent del Departament de Governació i Relacions Institucionals va redactar una guia que té per títol *Aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern*.

Aquesta guia, la utilitat de la qual de cara a l'aplicació de la llei està fora de qualsevol dubte, dona resposta a tot un seguit de preguntes però no aprofundeix com ho fan els codis anglesos.

3.2 Anglaterra

La normativa que regeix amb caràcter general el dret a la informació a Anglaterra és la *Freedom of Information Act 2000*, que s'estructura en 8 parts i 8 annexos.

⁵ L'Estat també està redactant un reglament de desplegament de la llei, però no és d'aplicació a les administracions locals.

⁶ D'aquest grup se'n parla en el capítol 4.

⁷ En l'adreça web següent es pot trobar una mostra de la feina que estan desenvolupant: <https://cutt.ly/ELP60a>.

⁸ <https://cutt.ly/vLAS6a>.

⁹ <https://cutt.ly/ILAFwO>.

¹⁰ <https://cutt.ly/BLAF3x>.

Sobre la base d'aquesta es publiquen, amb posterioritat, els *Local Government Transparency Code*, que constitueixen la normativa específica per als ens locals, sent el que està en vigor el codi de 2015, que consta de 3 parts i 3 annexos.

A més d'aquestes normes, el desembre de 2014 es va publicar, per part del secretari d'estat de Comunitats i Govern Local, el *Transparency Code for Smaller Authorities*, que és d'aplicació, entre d'altres, a autoritats locals molt petites, que tenen un pressupost no superior a 25.000 £. Està dividit en 3 parts i conté 2 annexos.¹¹

3.3 Comparativa

Les diferències entre les lleis catalana i anglesa no són molt notables, de fet són bastant semblants.

La diferència important és expressada en el mateix títol de la llei. La Llei 19/2014 inclou el bon govern, mentre que la *Freedom of Information Act 2000* no tracta el bon govern.

Un altre aspecte significatiu que diferencia les dues lleis és el fet que, al contrari que la nostra norma, la llei anglesa no preveu cap apartat de sancions. La nostra llei de transparència dedica els articles 76 a 90 al règim sancionador i els diferents tipus de prescripció. Regula el procediment sancionador i, en l'article 80, fixa els subjectes responsables de les infraccions.

El sistema que presenta la *Freedom of Information Act 2000* és diferent, no preveu sancions, però sí que articula un sistema que permet al ciutadà defensar-se davant els incompliments de l'Administració.

L'article 18.2 canvia el nom al ja existent Data Protection Tribunal pel d'Information Tribunal. En el cas d'incompliment de l'obligació de subministrar la informació requerida, el ciutadà pot recórrer a la Comissionada per a la Informació.¹² Aquesta adreça a l'autoritat que no facilita la informació una *enforcement notice* en la qual li requereix que subministri la informació i fixa el termini per donar compliment a l'avís (art. 52). En el cas d'incompliment, la Comissionada pot redactar un certificat de no compliment (art. 54) que adreça al Tribunal, el qual actua en conseqüència.

Aquest sistema de la Comissionada i del Tribunal no està massa lluny del que succeeix amb la Comissió de Garantia del Dret d'Accés. Un particular, en no rebre la informació sol·licitada o en no rebre-la tota, pot adreçar-se a la Comissió, que emet una resolució. Aquestes resolucions són actes administratius que posen fi a la via administrativa i, per tant, estan sotmeses a possibilitat de recurs contenciós administratiu.

En lloc de despatxar el tema de la Comissió en una disposició addicional, la sisena, s'hauria pogut substituir els articles referents al règim sancionador per una estructura semblant a la que reflecteix la norma britànica i que la Comissió fes les tasques de la Comissionada i adreces els incompliments directament als tribunals.

Cal destacar una diferència important. L'article 46.4 de la *Freedom of Information Act 2000* implica que la Llei no s'aplicarà de la mateixa manera a totes les administracions. La prova és que el secretari d'estat per a Comunitats i Govern Locals ha publicat codis específics per a governs locals i per a autoritats més petites.

És habitual que el legislador no tingui en compte les administracions més petites en l'elaboració de les lleis. En el cas que ens ocupa, la Llei de transparència no pot ser aplicada de la mateixa manera a la Generalitat que als ajuntaments més grans o que als ajuntaments amb població inferior als 1.000 habitants, per exemple. A Catalunya hi ha 737 municipis que tenen una població inferior a 5.000 habitants, i uns quants no arriben a 1.000. És evident que s'hauria d'haver articulat alguna solució per als ajuntaments més petits.

¹¹ L'annex A consisteix en un resum del Codi i el B és un calendari d'implantació del Codi.

¹² En el moment de redactar el treball la Comissionada per a la Informació és la Sra. Elisabeth Denham.

4 Publicitat activa

Per desenvolupar el contingut ens atindrem al que dictin les respectives normatives.

4.1 Catalunya

A Catalunya la publicitat activa està regulada en el títol II, concretament en els articles 5-15 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre.

Comença establint l'obligació de publicar la informació en les seues electròniques i els llocs web, de manera clara, estructurada i reutilitzable (art. 5.1). L'accés ha de ser fàcil i gratuït (art. 5.3). La publicació es farà en el Portal de la Transparència (art. 5.4), que "és organitzat i gestionat per la Generalitat" (art. 5.5). Continua l'article dient que malgrat això, les administracions locals poden crear el seu portal de transparència.

L'apartat 1 de l'article 6 estableix que la informació ha de ser veraç i objectiva; s'ha d'actualitzar permanentment; s'ha d'ordenar temàticament; de consulta àgil i ràpida i interoperable i reutilitzable.

L'apartat 2 del mateix article estableix que les obligacions que es deriven de la llei són "mínimes i generals".

Els límits (art. 7) són els relatius a la protecció de dades de caràcter personal, seguretat, etc.

A continuació, la llei detalla la informació a publicar (art. 8):

- L'organització institucional i l'estructura administrativa (art. 9)
- Gestió econòmica i patrimonial (art. 11)
- Les decisions i les actuacions amb una rellevància jurídica especial (art. 10)
- Plantilla, RLT i sous (art. 8.d)
- Procediments administratius (art. 8.e)
- Contractes i convenis (art. 13 i 14)
- Subvencions (art. 15)
- Informes i estudis (art. 8.h)
- Plans, programes i memòries generals (art. 8.i)
- Informació estadística (art. 8.j)
- Informació geogràfica (art. 8.k)
- La informació que sigui demanada amb més freqüència per via del dret d'accés (art. 8.m)

4.2 Anglaterra

El *Local Government Transparency Code 2015* estableix la informació que s'ha de publicar, la que es recomana publicar i la temporalitat.

En la introducció es dibuixen els eixos que regeixen el Codi. Fixa els tres principis (art. 5) que han guiat la redacció del Codi, com són el fet d'estar inspirat en la demanada de la societat; la informació ha de ser oberta, útil i accessible a la ciutadania; i ha de ser puntual, en el sentit que la informació s'ha de publicar tan aviat com sigui possible.

En l'article 6 s'estableixen els aspectes a cobrir per la informació que es facilita. Aquests són:

- Com es gasten els diners
- Quin ús es fa dels recursos

- Com es prenen les decisions
- Temes importants per a la gent

M'agradaria recollir la frase que introdueix l'article 8 del Codi, en considerar-la significativa:

“El frau pot prosperar quan les decisions no són obertes a examen i els detalls de les despeses, els contractes i la prestació del servei estan ocults de la vista.”

L'àmbit subjectiu són les autoritats locals (art. 12) i solament és d'aplicació a Anglaterra (art. 13).

Es fa esment de la necessitat que la publicació de dades doni compliment a les prescripcions de la Llei de protecció de dades de 1998¹³ (art. 15), però també especifica que aquesta norma no ha de suposar una restricció a l'hora de publicar informació referent als regidors, als alts càrrecs i als proveïdors amb els quals l'Administració té contractes signats. S'hauran d'anonimitzar els datasets en funció del tipus d'informació (art. 20) i quan es publiqui informació relacionada amb l'habitatge social s'hauran de fer servir els codis postals (art. 21), i no adreces concretes.

Quant a la confidencialitat comercial (art. 20) en temes de contractació solament es tindrà en compte la confidencialitat quan hi hagi clàusules específiques en els contractes; aconsella incloure en els nous contractes clàusules que permetin la divulgació de dades d'acord amb la norma.

Insta les autoritats locals a no abusar de les exempcions a l'hora de publicar la informació (art. 22), i aplicar-les només en casos absolutament necessaris, i a publicar les dades amb la màxima precisió possible i sense cap mena de retard (art. 23).

La part II del Codi entra en matèria i relaciona la informació que s'ha de publicar, per apartats i el nivell de detall.

D'acord amb l'apartat 2.1 de la norma, la informació a publicar¹⁴ **cada tres mesos** (art. 27) i no més tard del mes següent al trimestre en què es genera és la següent:

- Despesa per sobre de 500 £ (art. 28-29)
- Transaccions mitjançant la *government procuremet card*¹⁵ (art. 30)
- Informació sobre la contractació (art. 31-32)

S'han de publicar els detalls de cada **licitació** per a contractes de béns i/o serveis per valor superior a 5.000 £.

L'apartat 2.2 detalla la informació que s'ha de publicar **anualment**. Indica que la publicació d'aquestes dades s'ha de fer no més tard d'un mes després de l'any en què la data s'ha d'haver publicat (art. 34). La informació a publicar és la següent:

- Patrimoni immobiliari de l'autoritat local (art. 35)
Es publiquen els detalls relatius als terrenys i als immobles de titularitat pública.
- Valor de l'habitatge social (art. 38)
El parc d'habitatge municipal dels governs locals anglesos és habitatge social.
- Subvencions al voluntariat, comunitàries i a les organitzacions d'iniciativa social (art. 42-43)
- Organigrama (art. 44)

¹³ Es refereix a la *Data Protection Act 1998*.

¹⁴ No s'entra en detall del que s'ha de publicar. Solament es fa referència als trets més importants i significatius.

¹⁵ La *government procuremet card* és un sistema de pagament introduït en el Regne Unit l'any 1997 per fer compres d'import petit. El seu ús està molt estès entre les administracions. És una mena de targeta de crèdit amb una disponibilitat de diners determinada. El pagament als proveïdors és immediat i l'Administració reposa la despesa amb caràcter mensual. Els pagaments fets amb aquest sistema estan sotmesos a controls molt estrictes, ja que existeix un risc molt elevat de frau.

L'organigrama ha de cobrir el personal dels tres nivells més alts de l'organització.

- Alliberats sindicals¹⁶ (art. 42)
- Aparcament concertat (art. 47) / Espais d'aparcament (art. 48-49)

És un tema propi dels governs locals anglesos. Sí que faig constar com a curiositat el fet que s'hagi d'informar sobre els espais d'aparcament, si són públics o privats, etc.

- Sous dels alts càrrecs (art. 48-49)
- Constitució¹⁷ (art. 50)
 - o Normes de funcionament¹⁸
 - o Codi de conducta
 - o Informació que pugui adreçar el secretari d'estat
 - o Qualsevol altra informació que l'autoritat consideri adient

- *Pay multiple*¹⁹ (art. 51-52)

S'ha de publicar la ràtio entre el salari més alt de l'any i el salari mitjà de tots els treballadors de l'autoritat local.

- Fraud (art. 53)
 - o Nombre total d'empleats, la tasca dels quals és investigar i perseguir el frau.
 - o Nombre total d'especialistes acreditats en la lluita contra el frau
 - o Import total que destina l'autoritat local a la lluita contra el frau
 - o Nombre total de casos de frau investigats

L'apartat 2.3 ens parla de la informació que s'ha de publicar **una sola vegada**. Curiosament consta d'un sol ítem:

- Contractes de gestió de residus (art. 54)

L'apartat 2.4 que porta per títol *Mètode de publicació*, conté un sol article, el 55, el qual obliga a publicar en un format i sota una llicència que permeti la reutilització de les dades.

L'apartat 3 del Codi es refereix a la publicació que es **recomana publicar**; i fa la recomanació amb les paraules següents (art. 56):

“[...] s'haurien de publicar totes les dades en poder de les autoritats locals excepte que existeixi una sensibilitat especial per no fer-ho.”

El Codi finalitza amb la part 3.2 dedicada al mètode de publicació (art. 69-70).

L'article 69 explica que el Govern subscriu un itinerari en cinc passos cap a un format de publicació completament obert.

¹⁶ L'enunciat literal és *Trade union facility time*. Com que fa referència a les hores dels alliberats sindicals, he fet una traducció lliure.

¹⁷ La secció 9P de la *Local Government Act 2000* obliga els governs locals a elaborar el que s'anomena *Constitution*, que consta dels documents que es relacionen en l'apartat Constitució.

¹⁸ Podríem interpretar que aquestes normes serien el nostre ROM.

¹⁹ S'entén per *pay multiple* la dispersió salarial.

- Una estrella: disponible al web (en qualsevol format) amb llicència oberta.
- Dues estrelles: igual que 1 estrella més la disponibilitat de dades amb estructura llegible per màquina.
- Tres estrelles: igual que l'anterior i a més fer servir format no propietari (XML/CSV).
- Quatre estrelles: igual que l'anterior afegint estàndards del Consorci World Wide Web (per exemple RDF i SPARQL²¹).
- Cinc estrelles: tot l'anterior més enllaços amb altres proveïdors per proporcionar context.

En l'article 70 el Govern recomana que les autoritats locals publiquin les dades en format tres estrelles.

El Codi acaba amb tres annexos. L'A és una taula comparativa entre el que s'ha de publicar i el que es recomana publicar. En el B s'explica com detectar i prevenir el frau; i el C consisteix en una graella sobre els actius d'habitatge social a publicar.

El *Transparency Code for Smaller Authorities* és d'aplicació, entre d'altres, a autoritats locals molt petites²⁰ que tenen un pressupost no superior a 25.000 £.

La part primera, introducció, és pràcticament igual que la del Codi "general".

La part segona descriu la informació a publicar, que es pot reduir a set ítems:

- Totes les dades de despesa per sobre de 100 £ (art. 13-15)
- Comptes anuals (art. 16-17)
- Declaració de governança anual²¹ (art. 18-19)
- Informe d'auditoria interna (art. 20-22)
- Llista de les responsabilitats dels regidors (art. 23)
- Detall dels terrenys públics i patrimoni immobiliari (art. 24-27)
- Actes, agendes i documentació de les reunions formals (art. 29-30)

L'apartat tercer dedicat al mètode de publicació diu que les dades han de ser tan acurades com sigui possible (art. 31), i que s'han de fer públiques mitjançant un web d'accés públic i gratuït (art. 32).

4.3 Comparativa

Les exigències de la Llei 19/2014, de la *Freedom of Information Act 2000* i del *Local Government Transparency Code 2015* a Anglaterra són bastant semblants. Amb diferents característiques i matisos la informació que cal publicar és bastant semblant. Hi ha, però, algunes observacions que caldria apuntar.

Sembla que a casa nostra el legislador no s'acaba de creure l'autonomia local, com si volgués controlar que els governs locals fan els deures. L'article 5.5 diu que el "Portal de la Transparència és gestionat i organitzat per la Generalitat i també integra la informació de les administracions locals". En el mateix article, com si fos un acte de condescendència els permet crear els seus portals de transparència, però, això sí, "l'accés al contingut dels quals s'ha de facilitar des del Portal de la Transparència de la Generalitat, d'una manera interconnectada i que faciliti la integració".

Més endavant, en l'article 13.3 ens tornem a trobar en una situació semblant, que no idèntica. En la seva literalitat aquest article diu:

²⁰ En anglès s'anomenen *parish councils*.

²¹ La declaració de governança anual és un document legal que explica els processos i procediments establerts per tal que el Consell pugui exercir les seves funcions de manera efectiva.

“Les obligacions de publicitat establertes per aquest article s’han de fer efectives per mitjà del Registre de convenis de col·laboració i cooperació de la Generalitat, que s’ha d’integrar en el Portal de la Transparència.”

En aquest cas, ja no hi ha opció de ser autònoms, és obligatori que hi figuri el Registre de Convenis de la Generalitat.

Aquesta “voluntat de control” per part de la Generalitat passaria desapercebuda si no féssim la comparativa amb Anglaterra. Allí no apareix cap referència al Govern central ni a cap altra autoritat. Solament s’esmenta la Comissionada per a la Informació a l’hora d’avaluar la informació que es publica.

Un altre aspecte a tenir en compte és el fet que el secretari d’estat de Comunitats i Governos Locals publiqui un codi exclusiu per a governs locals, i un altre per a entitats més petites.

Des de sempre, el legislador estatal quan elabora les lleis solament pensa en l’Estat; la mateixa circumstància es dona a Catalunya, el Parlament pensa en la Generalitat. Aquest fet suposa que molta de la legislació aprovada sigui de difícil aplicació per part dels municipis. Ja s’ha explicat quin és el panorama municipal a Catalunya. Solament 210 municipis dels 947 existents superen els 5.000 habitants; i la resta (737) tenen una població inferior a 5.000 habitants. És evident que l’exigència en l’aplicació de la llei no pot ser la mateixa per a Barcelona que per a Arnes (459 habitants).

Considero que aprovar un codi específic per a governs locals és un gran encert.

Lligant amb l’anterior, cal destacar que la Llei 19/2014, malgrat tot s’està aplicant de manera satisfactòria, tal com ho demostren els informes d’auditoria que anualment redacten, respectivament, el Síndic de Greuges, Transparència Internacional i Infoparticipa.

Són d’agrair les guies que han publicat l’Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya.

Ara bé, qui està portant la iniciativa en el tema de publicitat activa és l’Administració Oberta de Catalunya. D’una banda, facilita, manteniment inclòs i amb caràcter gratuït, el seu Portal de la Transparència, el qual fan servir la major part dels ajuntaments de Catalunya. Aquest portal conté 130 ítems que recullen les obligacions que es deriven de la llei. Una part dels ítems s’actualitzen de manera automàtica, a partir de la informació que els ajuntaments han de subministrar obligatòriament a diferents conselleries, ministeris, etc. L’altra part dels ítems s’ha d’actualitzar manualment, però el sistema és bastant senzill d’operar.

De l’altra, es va constituir el Grup de Treball de Transparència, com a resultat del Conveni Marc signat el 2 de març de 2015. En formen part el Departament de Governació i Relacions Institucionals, el Consorci Administració Oberta de Catalunya (AOC), l’Escola d’Administració Pública de Catalunya, les quatre diputacions, l’Àrea Metropolitana de Barcelona, l’Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM) i la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), així com tècnics del Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d’Administració Local de Catalunya i de la Secretaria de Transparència i Govern Obert.

La feina d’aquest grup de treball és realment lloable, ja que, amb molt d’esforç, ha elaborat una fitxa per a cada un dels 130 ítems que formen la seva proposta de Portal de Transparència, on es detallen tota una sèrie de dades com l’article de la llei que obliga a publicar la informació, la informació a publicar, els ítems relacionats, el tipus d’ítems, etc.

Un altre aspecte que figura en la nostra normativa, i no en la d’Anglaterra, és la publicitat sobre els processos participatius. Tenim l’obligació d’informar sobre els canals de participació i els processos participatius en marxa.

Finalment, i també com a diferència, els governs locals anglesos tenen l’obligació d’informar sobre els aparcaments i el parc d’habitatge social. El tema dels aparcaments no deixa de ser una cosa curiosa; el parc d’habitatge social sí que té la seva importància. Des de sempre a Anglaterra (i a tot el Regne Unit), els ajuntaments han tingut un paper molt important en el tema de l’habitatge social,²² no solament com a promotors sinó també com a administradors.

²² Aquest tipus d’habitatge es coneix popularment com a *council houses*.

5 Avaluació

És evident que el compliment d'aquesta normativa ha d'estar sotmès a avaluació. Com i qui s'avalua és el que s'explica a continuació.

5.1 Catalunya

A Catalunya l'avaluació està regulada en el títol VIII, art. 91-93, de la Llei 19/2014, de 29 de desembre.

L'article 91 fixa quins són els títols que seran objecte de revisió.

L'article 92 determina qui té la competència per a avaluar. El punt 1 estableix clarament que "la competència per a avaluar el compliment d'aquesta llei, d'acord amb el que determina l'article 91, correspon al Síndic de Greuges".

Per tal de desenvolupar la tasca avaluadora, el punt 2 d'aquest mateix article obliga "l'organisme avaluador a establir indicadors objectius que han de servir com a referència".

El Síndic de Greuges ha d'elaborar anualment un informe amb els resultats de l'avaluació (art 93.1). Aquest informe s'ha de presentar al Parlament, el qual pot "fixar les directrius o el pla de treball" per a la seva elaboració (art. 93.4).

Per tal de facilitar-ne l'elaboració, el punt 2 de l'article 93 obliga les autoritats i el personal al servei de les administracions a col·laborar amb el Síndic.

5.2 Anglaterra

La norma que recull l'avaluació de l'acompliment de la transparència és la *Freedom of Information Act 2000*, en concret la part III, articles 45-49.

Encara que no fa referència directament a l'avaluació, cal esmentar el secretari d'estat. L'article 45.1 introdueix la possibilitat que aquest òrgan mantingui el codi actualitzat quan diu textualment "pot revisar-lo de tant en tant".

L'article 47 introdueix la figura de la Comissionada per a la Informació. El 47.1 estableix les seves funcions que són, entre d'altres, promoure les bones pràctiques i l'observança per part de les autoritats públiques dels requeriments als quals els obliga aquesta norma i les disposicions dels codis.²³

El 47.3 atorga a la Comissionada una altra potestat consistent a avaluar el seguiment de les bones pràctiques per part de qualsevol autoritat, **però amb el seu consentiment**.²⁴

Quan, amb motiu d'aquesta avaluació, la Comissionada considera (art. 48.1) que l'autoritat pública avaluada no compleix amb el Codi, pot fer-li una recomanació explicant els passos que, en la seva opinió, s'haurien de seguir per promoure aquesta conformitat. Aquesta recomanació l'ha de fer per escrit i fer referència als incompliments del Codi (art. 48.2).

Finalment, la Comissionada ha de retre comptes al Parlament, amb caràcter anual, sobre l'exercici de les seves funcions (art. 49.1) i, de tant en tant, presentar davant cadascuna de les cambres del Parlament els informes que consideri oportuns sobre les seves funcions (art. 49.2).

5.3 Comparativa

És evident que tant a Catalunya com a Anglaterra el compliment de la norma s'avalua; no seria lògic que fos d'una altra manera. Ara bé, hi ha certes similituds, però també certes diferències.

²³ Com ja s'ha comentat anteriorment, malgrat que, per exemple, en l'article 45.1 es parla del Codi com a pràctica recomanable, és cert que han acabat sent de compliment obligatori com ho demostra el fet que la Comissionada vetlla pel compliment de les disposicions del Codi.

²⁴ La negreta és de l'autor. El text literal diu: "The Commissioner may, **with the consent of any public authority**, assess whether the authority is following good practice".

Ambdues normatives fixen responsables de l'avaluació. A Catalunya és el Síndic de Greuges qui té encomanada la tasca d'avaluar el compliment de la Llei 19/2014. A Anglaterra trobem dos responsables diferents.

Per una banda, hi ha el secretari d'estat, que té la potestat de publicar i revisar els codis de bones pràctiques. Aquesta figura no està prevista en el nostre marc regulador com a tal.

Per l'altra, la figura de la Comissionada per a la Informació, que és l'òrgan que realment avalua. Seria, a l'efecte d'avaluació, com el nostre Síndic de Greuges.

També tenen en comú que ambdós elaboren un informe anual i el presenten al Parlament. De tota manera hi trobem una diferència semàntica que pot arribar a ser significativa: el Síndic “ha d'elaborar anualment i presentar un informe general de l'avaluació **de l'aplicació d'aquesta Llei**”.²⁵ La Comissionada per a la Informació “presenta cada any davant de cada cambra del Parlament un informe general sobre **l'exercici de les seves funcions**”²⁶ en virtut d'aquesta Llei”.

Veiem, doncs, que el Síndic informa sobre l'aplicació de la Llei, mentre que la Comissionada ho fa sobre l'exercici de les seves funcions.

Els informes de la Comissionada²⁷ tenen quatre parts. La primera part consisteix en una explicació de les tasques portades a terme durant l'any; la segona és un informe de responsabilitat que inclou un apartat de govern corporatiu amb el detall dels sous dels treballadors de l'òrgan; una tercera que és un informe de retiment de comptes i auditoria parlamentària, i la quarta, els estats financers. Té poc a veure amb l'informe que emet el Síndic.

A l'hora d'exercir la seva responsabilitat com a avaluador el Síndic actua d'ofici, sense haver d'informar prèviament ni demanar cap mena de permís. La Comissionada requereix el permís del subjecte que s'avalua abans de sotmetre'l a escrutini. Aquest fet és, si més no, sorprenent.

Un altre aspecte diferent que preveu la norma anglesa, però que no apareix en la catalana, és la possibilitat que la Comissionada presenti de *tant en tant* els informes que consideri oportuns al Parlament sobre el desenvolupament de la seva tasca. Malgrat no estar previst en la Llei de transparència, tot fa pensar que el Síndic està facultat per presentar davant del Parlament els informes que consideri oportuns. Per tant, la diferència rau únicament en el fet que la facultat de presentar altres informes, a més de l'anual, apareix explícitament en la norma.

Una última diferència, aquesta sí que és significativa, està en el fet que, a casa nostra, el Parlament pot dictar el pla de treball o fixar les directrius dels informes anuals del Síndic, fet que no està recollit en la *Freedom of Information Act 2000*. De tota manera, considero que les directrius que pugui dictar el nostre Parlament no suposen una restricció en la tasca que porta a terme el Síndic en aquest tema.

6 Conclusió

Com a conclusió del treball voldria aportar unes idees i opinions.

La normativa que regeix la transparència a Anglaterra és molt més antiga —ja hem vist que el 1958 ja es parlava d'accés a documentació pública— que la de casa nostra. Aquest fet és evident i justificable. Anglaterra ha gaudit d'un sistema de llarga tradició democràtica; nosaltres venim d'una dictadura que va acabar el 1975. La nostra regulació de la transparència és aplicable a qualsevol administració, independentment de la mida i de les competències. A Anglaterra els governs locals gaudeixen d'una normativa pròpia i distingeixen entre governs locals i autoritats més petites.

En algun moment, la Generalitat o el Síndic s'haurien de plantejar la possibilitat de fer una regulació específica aplicable als governs locals. La realitat municipal catalana és la que és. La majoria dels municipis

²⁵ La negreta és de l'autor.

²⁶ La negreta és de l'autor.

²⁷ En aquest enllaç es pot descarregar l'informe 2017-2018 <https://bit.ly/2O3LpBO>.

són petits, sense recursos i, malgrat que les diputacions tenen encomanades les tasques de suport en el tema de la transparència, l'exigència no pot ser la mateixa per a una gran ciutat que per a un municipi de 400 habitants.

En el tema de la transparència, l'autonomia local és molt més respectada a Anglaterra que a Catalunya. La Llei 19/2014 diu que “el Portal de la Transparència és organitzat i gestionat per la Generalitat”, encara que permet que les administracions locals creïn el seu propi portal, però “l'accés al contingut s'ha de facilitar des del Portal de la Transparència de la Generalitat”. Sobta una mica aquest afany controlador, com de desconfiança, més quan en la regulació anglesa en cap moment apareix l'acció del Govern, solament en la redacció del Codi.

Aquesta situació es veu més clara en el moment de l'avaluació dels portals. El Síndic avalua i redacta un informe que presenta al Parlament. La Comissionada demana permís al govern local per tal d'avaluar la seva situació respecte al Codi. Estem davant dels dos extrems. Potser no cal demanar permís però tampoc la “llibertat” del Síndic, malgrat que la llei diu que el Parlament dissenyarà el pla de treball. En aquest sentit també és significatiu que la nostra llei, al contrari que la regulació anglesa, preveu sancions per incompliment. Fins i tot els informes que presenten tots dos davant el Parlament són diferents. El del Síndic és del compliment de la llei, el de la Comissionada sobre la seva tasca en aquesta matèria.

En general no s'aprecien diferències importants quant a la publicitat activa. Els ítems que cal publicar són, no solament semblants sinó, gairebé els mateixos i els continguts també. Totes dues normatives estableixen les limitacions pròpies de la regulació de protecció de dades i de les excepcions que recullen les lleis en temes de defensa, seguretat, etc.

Considero que hi ha un ítem que s'hauria de plantejar introduir en una futura reforma o en un desenvolupament de la llei: el frau i les irregularitats. Seria molt interessant poder saber quants casos s'han investigat, el resultat de les investigacions, els imports i, molt important, els recursos que es destinen a la prevenció i la investigació de les irregularitats i del frau. Aquest últim aspecte dels recursos ens donaria una idea de la voluntat de lluitar contra la corrupció.

Un dels encerts de la llei ha estat recollir en un mateix text la transparència (publicitat activa), el dret d'accés, el bon govern i la participació ciutadana en l'elaboració de disposicions generals.

Les associacions municipalistes (ACM i FMC) estan fent tasques similars a la Local Government Association en relació amb aquest tema. Cal destacar la publicació de guies d'aplicació de la llei i la formació.

No seria just no parlar de la gran feina que està portant a terme l'AOC en aquest àmbit. La seva solució per al portal de transparència està activa en uns 900 municipis de Catalunya.

Les fitxes de cada ítem que s'elaboren en l'àmbit del Conveni Marc per col·laborar en matèria de transparència, accés a la informació pública i bon govern són referent obligat per a qualsevol administració.

Malgrat que s'hauria de considerar la possibilitat de tenir en compte les especificitats municipals via desenvolupament reglamentari, la nostra normativa i el seu nivell d'aplicació estan al mateix nivell que a Anglaterra.

Referències bibliogràfiques

Anglaterra. Local Government Act 1972.

Anglaterra. Local Government, Planning and Land Act 1980.

Anglaterra. Freedom of Information Act 2000.

Anglaterra. Local Government Act 2000. Section 9P.

Anglaterra. Code of Recommended Practice for Local Authorities and Data Transparency 2011.

Anglaterra. Localism Act 2011. Section 38/40.

Anglaterra. Code of Recommended Practice for Local Authorities and Data Transparency 2013.

Anglaterra. Local Government Transparency Code 2014.

Anglaterra. Section 25/26 Local Audit and Accountability Act 2014.

Anglaterra. Accounts and Audit Regulation 2015.

Anglaterra. Local Government Transparency Code 2015.

Anglaterra. Re-use of Public Sector Information Regulations 2005.

Espanya. Constitució espanyola.

Catalunya. Estatut d'autonomia de Catalunya 1979.

Espanya. Llei 7/1982, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local. (BOE núm. 80, 3/4/1985, pàg. 8945-8964).

Catalunya. Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya. (DOGC núm. 832, 27/4/1987, pàg. 1563-1593).

Espanya. Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. (BOE núm. 285, 27/11/1992, pàg. 40300-40319).

Catalunya. Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. (DOGC núm. 3883, 20/5/2003, pàg. 10237-10269).

Espanya. Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local. (BOE núm. 301, 17/12/2003, pàg. 44771-44791).

Catalunya. Estatut d'autonomia de Catalunya 2006.

Espanya. Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. (BOE núm. 150, 23/6/2007, pàg. 27150-27166).

Espanya. Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. (BOE núm. 295, 10/12/2013, pàg. 97922-97952).

Catalunya. Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. (DOGC núm. 9780, 31/12/2014, pàg. 1-38).

Government of the United Kingdom [pàgina web]. Consultat des de <https://www.gov.uk>

Local Government Lawyer [pàgina web]. Consultat des de <http://localgovernmentlawyer.co.uk>

Information Commissioner Officer [pàgina web]. Consultat des de <https://ico.org.uk>

Local Government Association [pàgina web]. Consultat des de <https://www.local.gov.uk>

Chartered Institute for Public Finance and Accountancy Service [pàgina web]. Consultat des de <https://www.cipfa.org>

Consorci Administració Oberta de Catalunya [pàgina web]. Consultat des de <https://www.aoc.cat/portal-suport/transparencia/idservei/transparencia>

Transparencia Internacional España [pàgina web]. Consultat des de <https://transparencia.org.es>

Infoparticipa [pàgina web]. Consultat des de <https://mapainfoparticipa.com/index/home/2>

ANNEX

Quadre comparatiu dels ítems més destacats

Ítem	Catalunya	Anglaterra
Gestió pressupostària	Sí	Sí
Contractació (licitacions)	Sí	Sí
Contractes menors	SÍ	Sí
Patrimoni immobiliari	Sí	Sí
Valor de l'habitatge social	No	Sí
Subvencions	Sí	Sí
Organigrama	Sí	Sí
Alliberats sindicals	Sí	Sí
Aparcament concertat / Espais d'aparcament	No	Sí
Sou dels alts càrrecs	Sí	Sí
Salaries dels treballadors municipals	Sí	Sí
<i>Pay multiple</i> (ràtio entre el salari més alt i el salari mitjà dels treballadors)	No	Sí
Constitució (normes de funcionament, codi de conducta, etc.)	Sí	Sí
Frau (nombre d'empleats destinats a perseguir el frau, import que es destina a perseguir el frau, nombre de casos investigats)	No	Sí